

سۇئال

يامغۇر، سوغۇق ۋە شامال-شېۋىرغانلىق ھاۋا سەۋەبىدىن ئىككى نامازنى جۇغلاپ ئوقۇشنىڭ ھۆكۈمى قانداق بولىدۇ؟، ئەسەر نامىزىنى جۈمە نامىزى بىلەن بىرگە جۈپلەپ ئوقۇشنىڭ ھۆكۈمچۇ؟، جۈمە كۈنىدە جۈمە نامىزى بىلەن ئەسەر نامىزىنى جۇغلاپ ئوقۇشنىڭ توغرا بولمايدىغانلىقى، بۇنىڭدا نامازنى جۇغلاپ ئوقۇشنىڭ شەرتى ئەمەلىيلەشمىگەنلىكىنى بىلگەن كىشى بىرىنچى سەپتىن چېكىنىپ چىقىپ كېتەمدۇ ياكى ئولتۇرۇپ تۇرامدۇ؟، ئەگەر ئۇ كىشى نەپلە نىيىتى بىلەن ناماز ئوقۇسىمۇ جۇغلاپ ئوقۇغان كىشىگە ئىقتىدا قىلىپ قىلىشتىن ئەنسىرەيدۇ؟. سېنىڭ بۇ ئىشنىڭ پىتنە پەيدا قىلىدۇ دېگەن كىشىگە قانداق رەددىيە بېرىدۇ؟.

سوغۇق بولدى، يامغۇر ياغىدۇ ياكى ياغدى دېگەننى سەۋەپ قىلىپ پېشىن نامىزى بىلەن ئەسەر نامىزىنى جۇغلاپ ئوقۇش توغرا بولامدۇ؟. يەنى پېشىن بىلەن ئەسەرنى شافىئى مەزھەپ شەرتىگە كۆرە، شام بىلەن خۇپتەننى مالىكى مەزھەپ قارىشىغا كۆرە جۇغلاپ ئوقۇش توغرا بولامدۇ؟. بۇ ھەقتە چۈشەنچە بېرىشىڭلارنى سورايمەن.

تەپسىلى جاۋاب

بىرىنچى: قار، يامغۇر، بوران-شېۋىرغانلاردا پېشىن بىلەن ئەسەرنى، شام بىلەن خۇپتەننى جۇغلاپ بىرگە ئوقۇش توغرا بولىدۇ.

بۇ توغرىدا 216525 - 147381 - سوئاللارنىڭ جاۋابىغا قارالسۇن.

ئىككىنچى: جۈمە بىلەن ئەسەر نامىزىنى جۇغلاپ بىرگە ئوقۇش توغرا بولمايدۇ.

ئەسەرنى جۈمە نامىزى بىلەن بىرگە ئوقۇش توغرا بولمايدۇ، چۈنكى ئىككى نامازنى جۇغلاپ ئوقۇش بولسا پېشىن بىلەن ئەسەرنى جۇغلاشقا بولىدۇ. جۈمە نامىزى بولسا، پېشىن نامىزى بولماستىن ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل بىر پەرزدۇر.

بۇ ھەنبەلى مەزھىبىنىڭ قارىشى بولۇپ، تور بەتتىمۇ مۇشۇ بويۇنچە پەتۋا بېرىدۇ. بۇ ھەقتە 26198 - نومۇرلۇق سۇئالنىڭ جاۋابىغا قارالسۇن.

مۇشۇنىڭغا كۆرە، مەسچىتنىڭ جامائەتلىرى جۈمە نامىزى بىلەن ئەسىر نامىزىنى بىرگە ئوقۇسا، سىز ئۇلار بىلەن بىرگە ئوقۇماڭ، بەلكى مەسچىتتىن چىقىپ كېتىڭ، بۇنداق قىلىش پىتتە پەيدا قىلغانلىق بولمايدۇ، سىز ئىككى نامازنى بۇ شەكىلدە جۇغلاپ ئوقۇشنى توغرا ئەمەس دېگەن كىشىنىڭ سۆزىنى تۇتۇپ ياخشى قىيىسىز.

ئۈچىنچى: يامغۇر يېغىش ئېھتىماللىقى كۈچلۈك بولغاندا ئىككى نامازنى جۇغلاش.

يامغۇر يېغىش ئېھتىماللىقى بولغاندا پېشىن بىلەن ئەسىرنىڭ ياكى شام بىلەن خۇپتەننىڭ ئارىسىنى جۇغلاپ بىرگە ئوقۇشقا بولمايدۇ، لېكىن كۈچلۈك بوران، شىۋىرغان بولسا ئۇ ۋاقىتتا دۇرۇس بولىدۇ.

شەيخ ئىبنى ئۇسەيمىن رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "توغرا بولغىنى، كىشىلەرگە قىيىنچىلىق بولىدىغان كۈچلۈك سوغۇق شامال ياكى شىۋىرغان بولسا بۇ جۈمە نامىزى ۋە جامائەت نامىزىنى تەرك قىلىشقا ئۈزۈر بولىدۇ، بۇنىڭدىن يېتىدىغان ئەزىيەت يامغۇردىن يېتىدىغان ئەزىيەتتىن زىيادە بولىدۇ، بۇ ئىككىسىنىڭ ئارىسىنى سېلىشتۇرغان كىشى بىلىدۇ، بۇنىڭ بىلەن تۇرۇقلۇق، سوغۇققا يەنە بىر قىيىنچىلىق قېتىلىدۇ، ئۇ بولسىمۇ، سوغۇقتا كىچىك تەرەت كۆپراق بولىدۇ، بۇ ئىنساننى چارچىتىپ قويدۇ، تاھارەت ئالسا ھاۋا سوغۇق بولغانلىقى ئۈچۈن تاھارەت ئېلىش قېيىن بولىدۇ، بولۇپمۇ ئىلگىرىكى دەۋرلەردە ھازىرقىدەك توك ياكى گاز بىلەن سۇ ئېستىدىغان جىھازلار يوق، سۇ بەك سوغۇق قىيىنچىلىق كۆپ ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز دەيمىزكى، نامازنى جۇغلاپ ئوقۇشتىكى ئىللەت-سەۋەپ قىيىنچىلىق بولىدىكەن، شىۋىرغانلىق سوغۇقتا ئەلۋەتتە قىيىنچىلىق ھاسىل بولىدۇ، ئەمما ئادەتتىكى شامال ياكى ئىسسىق شامالدا قىيىنچىلىق بولمايدۇ." [شەرھىل مۇمتى 4 - توم 319 - بەت].

شەيخ يەنە مۇنداق دەيدۇ: "بىرسى: كۈچلۈك ۋە سوغۇقنىڭ بەلگىلىمىسى قانداق بولىدۇ؟ دېسە، ئۇنىڭغا دەيمىزكى: شامال ئادەتتىن تاشقىرى چىققان شامال بولسا كۈچلۈك بولىدۇ. گەرچە سوغۇق بولسىمۇ ئۇ ۋاقىتتا ئىككى نامازنى جۇغلاپ ئوقۇش توغرا بولمايدۇ، سوغۇق دېگەندىن كىشىلەرگە قىيىنچىلىق بولىدىغان سوغۇق مەقسەت قېلىنىدۇ.

ئەگەر بىرسى: شامال يوق، ئەمما بەك سوغۇق بولسا ئىككى نامازنى جۇغلاپ ئوقۇش دۇرۇس بولامدۇ؟ دېسە، ئۇنىڭغا دەيمىزكى: ياق دۇرۇس بولمايدۇ، چۈنكى شامىلى يوق قاتتىق سوغۇقتىن قېلىن كىيىملەرنى كىيىش ئارقىلىق ساقلاڭغىلى بولىدۇ، مۇبادا سوغۇق يوق كۈچلۈك شامال بولسىمۇ ئىككى نامازنى جۇغلاپ ئوقۇش توغرا بولمايدۇ، چۈنكى سوغۇق بولمىغان كۈچلۈك شامالدا قىيىنچىلىق بولمايدۇ، لېكىن بۇ شامال توپا-توزانلارنى ئۇچۇرتۇپ كۆز ئاچقۇسىز ھالەتتە بولۇپ، مېڭىش تەس بولسا بۇ مۇشەققەت-قىيىنچىلىق دېگەن ئومۇمىي قائىدە دائىرىسىگە كىرىدۇ، بۇ ۋاقىتتا ئىككى نامازنى جۇغلاپ بىرگە ئوقۇش دۇرۇس بولىدۇ.

ئەگەر بىرسى: كۈچلۈك شامال-بوران، يامغۇر ۋە پاتاققا ئىككى نامازنى جۇغلاپ بىرگە ئوقۇشقا خاس قىلىشنىڭ دەلىلى

بارمۇ؟ دېسە، ئۇنىڭغا دەيمىزكى: يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يامغۇر ياققان ئاخشىمى شام بىلەن خۇپتەننى بىرگە ئوقۇغان. بۇ ھەدىسنى بۇخارى ئەمەس بەلكى نەججاد بايان قىلغان.

يامغۇر ياققان ئاخشىمى شام بىلەن خۇپتەننى جۇغلاپ ئوقۇغانلىق، يامغۇرلۇق كۈندۈزىمۇ پېشىن بىلەن ئەسىرنىڭ ئارىسىنى جۇغلاپ ئوقۇشنى چەكلىمەيدۇ، چۈنكى ھەر ئىككى ۋاقىتتىكى ئىللەت-سەۋەپ قېيىنچىلىقتۇر.

شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ مەسىلىدىكى توغرا قاراش: مۇشۇنداق قېيىنچىلىق-ئۈزۈر بولغاندا، شام بىلەن خۇپتەننىڭ ئارىسىنى جۇغلاپ بىرگە ئوقۇش دۇرۇس بولغاندەك، پېشىن بىلەن ئەسىرنىڭ ئارىسىنى جۇغلاپ بىرگە ئوقۇشمۇ دۇرۇس بولىدۇ، بۇنىڭدىكى ئىللەت-سەۋەپ مۇشەققەت-قېيىنچىلىقتۇر، مۇشەققەت-قېيىنچىلىق كېچىدە تېپىلسۇن ياكى كۈندۈزدە تېپىلسۇن، ئۇ ۋاقىتتا ئىككى نامازنى جۇغلاپ بىرگە ئوقۇش دۇرۇس بولىدۇ". [شەرھىل مۇمتى 4 - توم 392 - بەت].

تۆتىنچى: يامغۇر ياغقاندا پېشىن بىلەن ئەسىرنى جۇغلاپ ئوقۇش.

شافئى مەزھىپىگە كۆرە يامغۇردىمۇ پېشىن بىلەن ئەسىرنى جۇغلاپ بىرگە ئوقۇسا بولىدۇ، بۇنىڭ دەلىلى كۈچلۈكتۇر، مۇشۇ مەزھەپنىڭ ئىككى نامازنى جۇغلاپ ئوقۇش توغرىسىدىكى شەرتلىرى ۋە قائىدىلىرىگە رىئايە قىلىپ بۇنىڭ قارشىسىدا باشقا كۈچلۈك قاراش بولمىسا، شافئى مەزھەپ قارىشى بويۇنچە ئەمەل قىلسا بولىدۇ.

يامغۇر ياغقاندا شام بىلەن خۇپتەننىڭ ئارىسىنى جۇغلاپ ئوقۇشتا بولسا مالىكى، شافئى ۋە ھەنبەلى قاتارلىق كۆپچىلىك ئالىملارنىڭ قارىشىنى تۇتقان بولىدۇ، گەرچە ئۇ مەزھەپلەر ئارىسىدا ئىككى نامازنى جۇغلاپ ئوقۇش توغرىسىدىكى شەرت ۋە قائىدىلەر ھەققىدە بەزى پەرقلىق قاراشلار بولسىمۇ، بۇنى كۈچلەندۈرۈش سالاھىيىتىگە ئىگە بولغان كىشى كۈچلۈككە ئەمەل قىلىشى كېرەك، ئەگەر ئۇنداق سالاھىيەت بولمىسا، ئۆزى ئوقۇغان ۋە يۇرتىدا ئىجرا بولۇۋاتقان مەزھەپ قارىشى بويۇنچە ئەمەل قىلىشى كېرەك، ئۇنداقمۇ بولمىغاندا شۇ مەزھەپلەرنىڭ بىرىنىڭ قارىشى بويۇنچە ئەمەل قىلسا بولىدۇ.

ھەممىدىن توغرىنى ئاللاھ تائالا ياخشى بىلگۈچىدۇر.